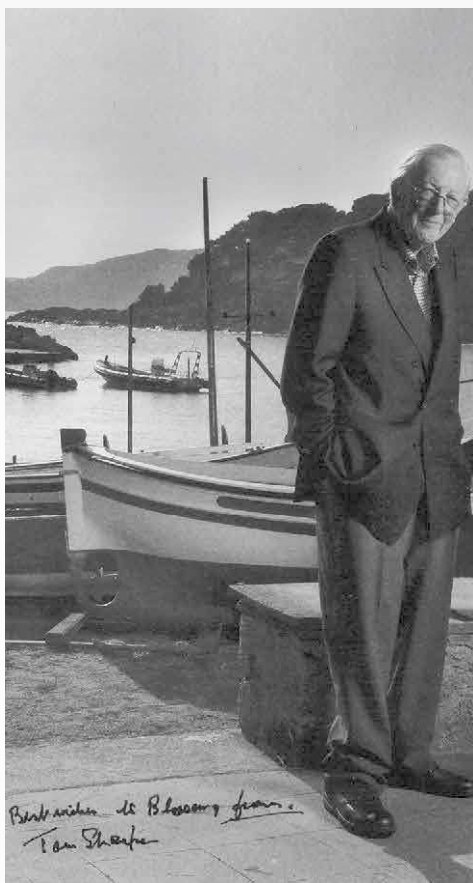

La Fundació Tom Sharpe digitalitza el llegat sonor de l'escriptor

La Fundació Tom Sharpe ha iniciat la digitalització de més de 650 cintes de casset amb entrevistes i enregistraments personals de l'autor, un arxiu inèdit que permet aprofundir en el seu pensament crític i en el context social i polític de la seva obra.

L'escriptor Tom Sharpe ho guardava tot. Des de les poesies que escriuïa de petit, les obres de teatre escrites a Sud-àfrica, els dietaris, les cartes... fins i tot enregistrava les entrevistes que concedia en diversos mitjans i les converses fora de micròfon. Aquest afany de conservar-ho tot, explica la seva marmessora, la Dra. Montserrat Verdaguer, responia a una consciència molt clara: *“Era plenament conscient de crear un llegat que fos motiu d'estudi”*, afirma.

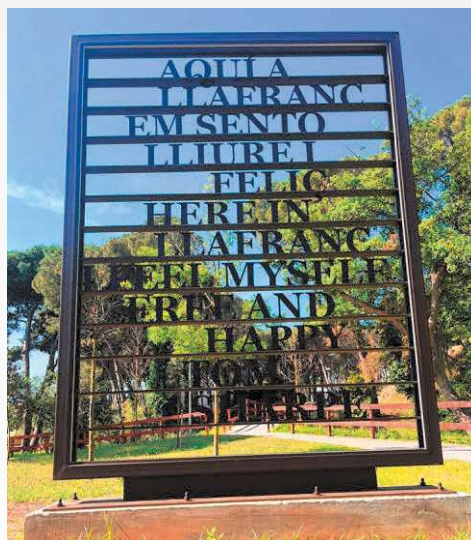
Enguany, la Fundació Tom Sharpe ha decidit digitalitzar aquest arxiu sonor. *“La decisió de digitalitzar les cintes feia anys que estava presa, ja que si no es feia, els enregistraments es perdrien per deteriorament dels cassets”*, recorda Verdaguer. La peça que faltava era trobar la persona adequada per dur-ho a terme. La connexió va arribar a través de l'escriptor i filòleg Màrius Serra, que la va posar en contacte amb Albert Murillo, responsable de l'espai “Espacio Sonante”, qui ha assumit la tasca de digitalització.

L'arxiu de la Fundació Tom Sharpe compta amb més de 650 cintes de casset, un volum que evidència fins a quin punt Sharpe documentava la seva vida i obra. Les primeres a digitalitzar-se són entrevistes radiofòniques fetes al Regne Unit i les enregistrades durant la seva tornada a Sud-àfrica el 1991, coincidint amb una convenció literària. Segons Verdaguer, aquest conjunt constitueix “un registre històric” que permet resseguir els contextos polítics i socials que va viure l'escriptor.

Les seves paraules enregistrades mostren un autor que reflexiona sobre el món, més enllà de l'humor que el va fer famós. La Dra. Verda-

guer ho resumeix amb claredat: “Tom Sharpe era una persona compromesa amb la justícia social”. I el mateix escriptor ho expressava en múltiples ocasions: **“Sembla que ningú es vulgui adonar que sota les riallades d’altres coses”**, repetia. Darrere la sàtira, hi ha una crítica social sistemàtica i conscient.

Els seus llibres sobre Sud-àfrica, *Riotous Assembly* i *Indecent Exposure*, són una denúncia directa de l’apartheid; *Porterhouse Blue* fa sàtira del món universitari a Cambridge; *Blott on the Landscape* critica l’especulació urbanística i la classe política, i *The Great Pursuit* carrega contra el món editorial i els grans conglomerats que absorbeixen les editorials petites. Les cintes, segons Verdaguer, permeten entendre millor el context i la intenció d’aquestes obres.

Una vegada digitalitzat tot el material, el fons sonor es conservarà al Fons Tom Sharpe, dipositat als Fons Especials de la Biblioteca del Barri Vell de la Universitat de Girona. Segons Verdaguer, aquest arxiu sonor “donarà una visió molt diferent de la personalitat de Tom Sharpe de la que probablement tenen alguns lectors”. Les gravacions no només complementen la seva obra escrita, sinó que ofereixen una finestra directa a la seva manera de pensar, al seu humor i a la seva mirada crítica sobre el món.

www.fundaciotomsharpe.com

info@fundaciotomsharpe.com

[@fundaciotomsharpe](https://www.instagram.com/fundaciotomsharpe)